

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273,
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602, 0761
621 994, redactor sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

O faptă bună ce va dăinui peste veacuri !

Așteptăm un ctitor pentru poarta mare de acces a Parohiei Toma Cozma !

În dorința de a îmbunătăți cât mai mult imaginea exterioară a bisericii noastre, în această toamnă s-au demarat amplele lucrări de reparație a gardului bisericii și refacerea porților de acces auto. Până acum, s-a realizat proiectul tehnic pentru porțile principale de acces în

parcul și curtea bisericii, lucrare executată prin sponsorizare de către domnul Arhitect Florin Matei. De asemenea, cu sprijinul S.C. Bioma Agro Ecology Co, s-au realizat deja cei doi stâlpi monumentali din beton.

Ne rugăm Bunului Dumnezeu să ne ajute să găsim și un ctitor pentru poarta mare de intrare în parc.

Facem un apel către toți cei ce doresc să-și înveșnicească numele printr-o donație destinată celor care, peste veacuri, vor pași în curtea acestui sfânt lăcaș, pentru a-și alina sufletele și a se ruga, pomenindu-și veșnic binefăcătorii.

Asociația Toma Cozma reorganizează la parohia noastră, în fiecare **duminică, ora 14.00, Cursul gratuit de CANTO**, coordonat de domnișoara Daniela-Mihaela Cojocaru. Cursul este destinat în principal copiilor, elevilor, studenților și tinerilor interesați.
Înscrieri la: tel. 0741 706 602 (Orange), 0761 621 994
(Cosmote),
ID messenger/skype: redactor sef
e-mail: parohiatomacozma@gmail.com

Puteți direcționa 2% din impozitul pe venitul dvs. sau 20% din impozitul pe profit pentru lucrările și activitățile

2%

Datele noastre necesare pentru Completarea Formularului 230 sunt:

- Numele Asociației : PAROHIA "TOMA COZMA"
- CIF (Codul de Identificare

Fiscală): 11198095

- Contul Organizației în format IBAN: RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450

ATENȚIE: La formularul 230 trebuie anexat obligatoriu, în copie, formularul 210 — "Fișa fiscală", care se obține de la angajator.

20%

Așa cum persoanele fizice au opțiunea de a direcționa 2% din impozitul pe venit către o cauză nobilă, mediul de afaceri poate să investească în sectorul non-profit fără vreun cost real prin intermediul sponsorizării. Potrivit legislației (Legea nr. 32/1994 privind sponsorizarea, modificată și completată prin: Ordonanța Guvernului nr. 36/1998, Legea nr. 204/2001 și Legea nr. 394/2006), firmele și companiile pot

să redirecționeze o parte din impozit către o cauză socială, în limita a 3% din cifra de afaceri, sau a 20% din impozitul pe profit (dintre cele două, este luată în considerare cea mai mică). Tot ce trebuie făcut este completarea unui contract de sponsorizare foarte simplu, contabilul calculează suma respectivă iar banii sunt transferați în contul ONG-ului ales.

DETALII și INFORMAȚII:

- Oficiul Parohial, tel: 0741 706 602, tel. 0761 621 994
- e-mail: parohiatomacozma@yahoo.com

Parohia "TOMA COZMA" vă este un partener credibil !

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

Delectează-te cu o carte nouă!
Citește și informează-te !

Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:
Duminică, între orele
11.00-12.00, LA
CĂSUȚA FILANTROPICĂ

Responsabili:

- * Alexandra Popa, tel. 0742 322 580, petite_sourire@yahoo.com
- * Irina Dănilă, tel. 0742 344 024, irina_danila93@yahoo.com

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

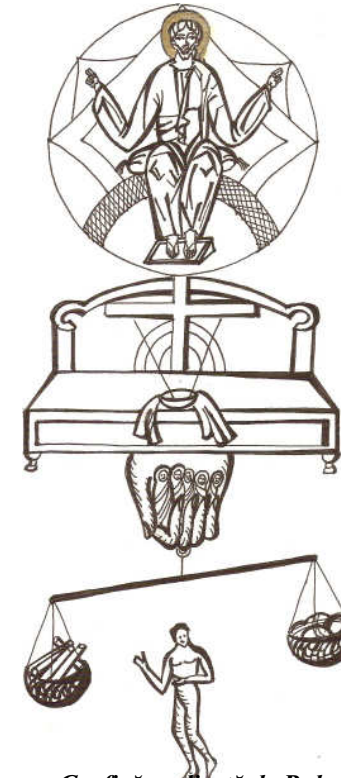
Duminica Înfricoșătoarei Judecăți

Evangelia duminicii:

Înfricoșătoarea Judecată

(Matei XXV, 31-46)

31. Când va veni Fiul Omului întru slava Sa, și toți sfinții îngeri cu El, atunci va ședea pe tronul slavei Sale.
32. Și se vor aduna înaintea Lui toate neamurile și-i va despărți pe unii de alții, precum desparte păstorul oile de capre.
33. Și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga.
34. Atunci va zice Împăratul celor de-a dreapta Lui: Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii.
35. Căci flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc, însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit;
36. Gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine.
37. Atunci dreptii Îi vor răspunde, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând și Te-am hrănit ? Sau însetat și Ți-am dat să bei ?
38. Sau când Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat ?
39. Sau când Te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la Tine ?
40. Iar împăratul, răspunzând, va zice către ei: Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut.
41. Atunci va zice și celor de-a stânga: Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui.
42. Căci flămând am fost și nu Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și nu Mi-ați dat să beau;
43. Străin am fost și nu M-ați primit; gol, și nu M-ați îmbrăcat; bolnav și în temniță, și nu M-ați cercetat.
44. Atunci vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și nu Ți-am slujit ?
45. El însă le va răspunde, zicând: Adevărat zic vouă: Întrucât nu ați făcut unuia dintre acești prea mici, nici Mie nu Mi-ați făcut.
46. Și vor merge aceștia la osândă veșnică, iar dreptii la viața veșnică.

Grafică realizată de Raluca Negrea

Judecata iubirii milostive !

Omul dintotdeauna a dorit să vadă pe Dumnezeu. Este o dorință irezistibilă și inexplicabilă în același timp. Nu știm de ce, dar un dor lăuntric îl simțim, chiar dacă acest dor după Dumnezeu de multe ori, este deturnat în dorință de plăcere, dorință de păcat, dorință de afirmare și multe alte dorințe, care, paradoxal duc tocmai la înstrăinare de Dumnezeu. Dorul după Dumnezeu rămâne însă în profunzimea ființei noastre. Și omul, dorește să vadă pe Dumnezeu, mai cu seamă în momentele de mare încercare. Două astfel de momente le relatează Scriptura Vechiului Testament. Cel dintâi se referă la Moise, cel care scosese pe popor din robia egipteană și îi dusese prin pustia Sinaiului ani de zile, iar pe muntele Sinai primise Tablele Legii și descoperiri care să permită, nu doar purtarea poporului spre Țara Făgăduinței, ci însăși baza manifestării ca popor ales și credincios lui Dumnezeu. Deși pe munte, în nor și în rug de foc Moise a cunoscut prezența și voia lui Dumnezeu, totuși, pentru mai bună încredințarea sa cere Domnului: *Arată-mi slava Ta !* Nu avea nevoie de o altă mărturie, de o altă garanție pentru reușita acțiunii sale salvatoare decât doar dacă ar vedea pe Dumnezeu. Și lucrul acesta s-a petrecut, precum îl consemnează *Cartea Ieșirii* (Ieș. 33,12-23).

(continuare în pagina a 3-a)

SĂPTĂMÂNA ALBĂ

Astăzi este *Lăsatul secolui de carne*

De mâine intrăm în ultima săptămână pregătitoare, în care, consumând doar ouă, pește și lactate, ne pregătim progresiv pentru Postul Mare. Deși miercuri și vineri în această săptămână sunt notate cu „hari” în calendar, totuși după vechea tradiție din Palestina, în aceste două zile nici în mănăstiri nu se oficiază Sfânta Liturghie. Iar Sfântul Nichifor Mărturisitorul recomandă monahilor a mânca brânză și ouă doar după Vecernie, după apusul soarelui. De miercuri în această săptămână se introduce în pravila zilnică *Rugăciunea Sfântului Efreim Sirul*, pe care o puteți găsi în *Ceaslov* sau în *Cărțile de rugăciuni*. **Detalii asupra importanței acestei rugăciuni și a modului corect în care trebuie rostită au fost publicate în numărul 52 al Foii noastre, din data de 15.02.2004 (poate fi solicitat la pangar sau consultat pe site-ul parohiei www.parohiatomacozma.ro, secțiunea Credința și fapta).**

- ♦ Astăzi, duminică, 19 februarie, ora 8.00 – Slujba Utreniei și a Sfintei Liturghii, cu pomenirile pentru cei răposați.
  - ♦ Marți, 21 februarie, ora 18.00 - Acatistul Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina ocrotitoare a bisericii și parohiei noastre.
  - ♦ Vineri, 24 februarie, ora 17.00—Slujba Sf. Maslu
  - ♦ Sâmbătă, 25 februarie:
    - Ora 7.00 – Utrenia, Sf. Liturghie și pomenirea morților
    - Ora 17.00-Slujba Vecerniei
- Slujba de pomenire din Joia Patimilor s-a transferat sâmbătă, 25 februarie, astfel încât să avem pomeniri în toate Sâmbetele din perioada Triodului, fără a mai stânjeni Săptămâna Patimilor Domnului.

ANUNȚ UMANITAR

Un copil al parohiei noastre are nevoie de ajutor !

Detalii în p. 3

Raportul dintre milostenia sufletească și milostenia trupească

În următoarele rânduri, vom trece prin filtrul inimii și al minții **milostenia** începând prin câteva clipe de liniște interioară, întrebându-ne pe noi înșine: *Ce este milostenia? Cum putem să facem milostenie? Când putem să facem milostenie? Cui putem să facem milostenie?*

Acestea sunt întrebări esențiale pentru fiecare dintre noi pentru că numai căutând răspuns la astfel de întrebări, doar cercetând calea cea dreaptă, putem afla adevărul. Întrebările pe care fiecare dintre noi ar fi bine să și le pună pe parcursul existenței pe pământ, dăruită din mila Lui Dumnezeu, cuprind verbul "a putea" în locul verbului "a trebui". De ce această formulare evidențiată? Simplu: pentru că Dumnezeu ne învață să dăruim din și cu iubire și nu pentru că trebuie. Verbul "trebuie" împovărează, iar milostenia este dăruire.

Mântuitorul ne îndeamnă: „Fiți milostivi, precum Tatăl vostru este milostiv” (Luca 6, 36). Cercetați nemărginitul dvs. interior și veți afla ce este milostenia. Aduceți-vă aminte în fiecare dimineață când vă treziți și în fiecare seară când mergeți la culcare cât de milostiv a fost Dumnezeu cu noi și atunci mulțumiți-I Domnului și cu multă băgare de seamă rememorați ce ați făcut peste zi pentru semenii dvs. Dacă ați făcut măcar una dintre următoarele acțiuni:

- Ați îndreptat pe cel ce a greșit;
- Ați învățat pe cel neștiutor;
- Ați dat sfat bun celui ce stă la îndoială;
- V-ați rugat pentru aproapele dvs.;
- Ați mângâiat pe cei întristați;
- Ați suferit cu răbdare asuprirea și ați întărit și pe alții la răbdare când sunt asupriți;
- Ați iertat pe cei ce v-au greșit;
- Ați săturat pe cel flămând;
- Ați dat de băut celui însetat;
- Ați îmbrăcat pe cel gol;
- Ați primit în casa dvs. pe cel străin;
- Ați cercetat pe cel bolnav;
- Ați cercetat pe cel din temniță;
- Ați îngropat pe cel mort.

atunci ați fost milostiv și v-ați răspuns la primele două întrebări: *Ce este milostenia?* și *Cum putem să facem milostenie?* Milostenia definește facerea de bine izvorâtă din faptele milei creștine, ca expresie a dragostei, a evlaviei și a compasiunii pentru aproapele nostru aflat în nevoie. Ea este un răspuns la mila și milostivirea lui Dumnezeu față de om, devenind o adevărată datorie pentru cei ce formează Biserica lui Hristos. Aceste fapte bune să le facem din mărinimia sufletului nostru și nu cu părere de rău și „când faci milostenie, nu trâmbița înaintea ta, cum fac fățarnicii în sinagogi și pe ulițe, ca să fie slăviți de oameni; adevărat grăiesc vouă: și-au luat plata lor. Tu însă, când faci milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta ta, Ca milostenia ta să fie într-ascuns și Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti ție.” (Matei 6, 2-4).

Când putem să facem milostenie? Milostenia nu are timp determinat, așa cum nu are nici spațiu definit. Să facem milostenie ori de câte ori putem pentru că așa cum îndemna și regretatul Părinte Arsenie Papacioc: "când un sărac îți întinde mâna, nu ți-o întinde să-ți ceară, ci ca să-ți dea Împărăția lui Dumnezeu" și pentru ca să primim Împărăția lui Dumnezeu nu este cazul să ne gândim „oare acum e timpul să fac milostenie?”.

Cui putem să facem milostenie? Sfânta Scriptură ne răspunde la această dilemă veche și totodată dilemă nouă prin pildele lui Solomon „nu zăbovi a face bine celui ce are nevoie, când ai puțină să îl ajuți.” (Pilde, 3:25). Așadar, milostenia, înțelegea și prin fapta bună se face celui care are nevoie. Cine este „cel care are nevoie”? Cel care are nevoie este: părintele tău care acum poate e bătrân și are nevoie de tine să îl ajuți oferindu-i un zâmbet și mâna ta pentru a trece strada, prietenul tău care e deznădăjduit și pe care tu îl poți ajuta cu un cuvânt de încurajare și aducându-i aminte că „nădejdea este numai la

Dumnezeu”, copilul flămând și înghețat de frig din stradă care îți cere un „bănuț” la semafor și pe care tu îl poți ajuta oferindu-i din pachetulul tău de mâncare pentru acea zi, colegul tău de serviciu care a pierdut legătura cu Dumnezeu și tu îl poți ajuta îndrumându-i pașii către Biserică și cele sfinte, vecinul tău de scară care este ursuz și care mereu este nemulțumit de tot ce este în jur și pe care tu îl poți ajuta întrebându-l cum se simte și, evident, lista poate continua la nesfârșit așa cum și milostenia Tatălui ceresc este nemărginită față de noi.

Milostenia poate fi împărțită în milostenie trupească și milostenie sufletească. La un moment dat, fiecare dintre noi ne-am întrebat, sau i-am întrebat pe duhovnicii noștri, care milostenie este mai importantă și care din cele două trebuie să o facem cu precădere. Poate că **acum** este momentul să încetăm să delimităm milostenia. Pur și simplu, **din tot sufletul**, să facem milostenie și să îi mulțumim Lui Dumnezeu că ne-a deschis ochii inimii și am văzut pe cel ce are nevoie de milostenie și am făcut milostenie. Să nu-l judecăm pe cel care cere milostenie, să încetăm să ne mai gândim că alimentăm patimi, să încercăm să ne facem datoria morală și să-L lăsăm pe Dumnezeu să judece ce va fi cu acești oameni atât de sărmani.

Mulți dintre noi spunem celor din jur: „eu nu dau bani la cerșetori pentru că el sigur se duce și îi bea sau îi fumează etc.”. În această situație putem să optăm pentru a oferi o pâine cumpărată, un fruct, o napolitană, o bomboană, o haină pe care o ținem în dulap la naftalină de ani de zile, o pereche de papuci pe care nu îi mai purtăm, dar pe care îi lăsăm pentru acea ocazie în care vom avea nevoie de ei. Gândiți-vă că acea haină sau acea pereche de papuci pe care o ținem în casă fără să o purtăm, mai cu seamă în aceste timpuri, când noaptea se înregistrează cca -20°C, iar ziua, cel mult -10°C, l-ar putea încălzi pe cel care stă poate 24 de ore din 24 afară așteptând milostenia noastră.

Fie ca Dumnezeu să ne dea fiecăruia milostenie și milă și noi să primim bucuria aceste virtuți, ajungând astfel să ne asemănăm cu Tatăl Ceresc.

Doi știuleți de porumb

Era într-o seară de iarnă. Ca de obicei, după ce și-a terminat pravila, părintele Cleopa a plecat de la chilie în sala alăturată, unde primea pe toți cei care doreau să-l vadă, să-l asculte predicând și sfătuind.

La sfârșitul discuțiilor unii doreau o binecuvîntare, alții să lase un pomelnic, alții să-i ceară un sfat în problemele lor personale. Dar un gest al unei bătrîne de peste 80 de ani l-a impresionat atât de mult pe părintele, încît de multe ori îl amintea la toți cei de față.

Această femeie era foarte săracă, dar milostivă, și neavînd ce să aducă la mănăstire a adus doi știuleți de porumb și i-a spus părintelui Cleopa:

– Părinte, sînt săracă și nu am avut ce să vă aduc. Da' v-am adus doi știuleți de porumb. Poate aveți ceva găini și o să-l dați lor.

– Lasă, mamă, acești doi păpușoi fac înaintea lui Dumnezeu mai mult decît milioane de lei! Ai văzut în Evanghelie ce spune de cei doi bani ai văduvei!

Cînd a venit la masă părintele Cleopa ne-a spus:

– Vedeți, pentru aceștia ne ține pe noi Dumnezeu! Oameni simpli, da' curăț! Oricît ar fi de sărac, el vrea să aducă ceva din căsuța lui la mănăstire, cît de puțin. Noi avem de toate, da' ei vor să ne aducă nouă. Pentru ei, ne ține pe noi Dumnezeu!

Pagină realizată de Ana-Maria Ropotoaia

Judecata iubirii milostive !

(continuare din prima pagină)

Un alt moment de mare încercare relatat de Sfânta Scriptură este cel prin care a trecut Ilie, cel care cu multă răvnă s-a luptat pentru ca poporul său să nu rătăcească din credință. Și văzând că toate îi sunt potrivnice, că până și regele îl prigonește, că nu mai există salvare pentru poporul său, se retrage pe Muntele Horeb (o altă denumire a aceluiași Munte Sinai), într-o scorbură și cere să-L vadă pe Dumnezeu (III Regi 19, 9). Îi era de ajuns această imagine a lui Dumnezeu pentru ca în credința sa să se întărească și să găsească resurse pentru a deveni biruitor.

Momentele de mare încercare, chiar și pentru noi se concretizează în dorința de a-L vedea pe Dumnezeu. Chiar dacă în mintea noastră nu îndrăznim să îi cerem direct lui Dumnezeu să ni Se arate față către față, cu toate acestea, căutăm în mod constant la momentele de mare încercare un semn de la Dumnezeu, o înțelegere dintr-o altă perspectivă a realității. Pe Dumnezeu, omul a ajuns să-L vadă și să-L înțeleagă mai cu seamă în stare de rugăciune. Vederea lui Dumnezeu la rugăciune devine o revelație, un mod prin care Dumnezeu ni Se descoperă, și mai cu seamă, la vreme de rugăciune, ca efect al acestei descoperiri a lui Dumnezeu, ne înțelegem noi înșine propria viață dintr-o altă perspectivă: cea spiritală, cea adevărată.

În sfârșit, omul nu va putea să nu vadă pe Dumnezeu, chiar dacă, în cele două ipostaze ale necazului, ale încercărilor și ale rugăciunii, omul poate să nu ajungă la această interconexiune cu Dumnezeu, totuși, de a vedea pe Dumnezeu nu va scăpa nimeni. Și aceasta va fi la sfârșitul vieții și la sfârșitul veacurilor. Despre o astfel de vedere relatează Evanghelia din duminica de astăzi... Despre vederea lui Dumnezeu, la sfârșitul veacurilor. Când timpul se va încheia, Se va arăta Cel ce este Stăpân peste timp: Dumnezeu, în persoana Celui Care a trăit în timp, Fiul Cel Unul născut, Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Și zice, că văzându-L, toate neamurile vor plânge (Matei 24,30), vor înțelege măreția momentului și cu siguranță vor înțelege toate eșecurile care au dus spre acest deznodământ.

Când va veni Fiul Omului întru slava Sa, și toți sfinții îngeri cu El (Matei 25, 31), zice Evanghelia, atunci se vor înfățișa înaintea Sa, toate popoarele. Un amănunt foarte interesant: vom fi judecați la sfârșitul veacurilor în contextul în care am trăit, în poporul în care ne-am născut și căruia i-am aparținut—, „În Hristos toți vom învia. Dar fiecare în rîndul cetei sale” (I Cor. 15,22-23). Este un indiciu foarte important pentru

responsabilitatea pe care o avem față de neamul căruia aparținem, căci cu el ne vom înfățișa împreună înaintea Dreptului Judecător. Mai mult decît atât, vom purta împreună cu noi și contextul cultural și social, economic, în care am trăit. Este adevărat, uneori ca pe o povară, dar cu ele ne vom înfățișa înaintea Dreptului Judecător.

Și zice mai departe Mântuitorul către ucenicii Săi: *și-i va despărți pe unii de alții, precum desparte păstorul oile de capre* (Matei 25, 32). Două detalii foarte importante aici: întâi de toate, nici măcar la judecată, Judecătorul Insuși nu abandonează postura de păstor, El va suferi pentru eșecul celor osândiți. Ce semn mai mare de iubire, doriți?! Păstorul va fi Judecătorul și îi va despărți cum desparte păstorul oile de capre — foarte interesant acest detaliu pentru că de la distanță, turma pare omogenă, dar când te apropii, este evidentă diferența dintre oi și capre, tot așa cum, la sfârșitul veacurilor, diferența dintre cei buni și cei răi va fi evidentă.

Dumnezeu a pregătit omului și umanității un lăcaș sau un sfârșit fericit. Noi suntem aduși la existență nu pentru osândă, ci pentru fericire veșnică. Chiar dacă în viața noastră faptele rele, păcatele, gândurile pătimase ne distorsionează imaginea, cu toate acestea, nici o clipă nu trebuie să pierdem din vedere acel sfârșit fericit pentru care Dumnezeu ne-a adus la existență. Ce-ar fi dacă la fiecare moment de mare încercare al vieții sau de nezac cotidian, ne-am pune în față acest gând: *Dumnezeu mă vrea fericit, Dumnezeu mă așteaptă să fiu fericit, cauza nefericirilor nu este El, ci eu, prin toate pe care mi le-am făcut singur, devenindu-mi eu, mie însuși principală cauză a răului, poate uneori, chiar mai mult decît diavolul*. Dumnezeu mă așteaptă la sfârșitul veacului să mă încununeze, nu să mă piardă. Împărăția aceasta este gătită de când s-a creat lumea. Actul creației poartă ca o sămânță minusculă în sine, acea perspectivă, a sfârșitului fericit, a Împărăției lui Dumnezeu care ne încununează.

Întotdeauna trebuie să primim spre iubirea milostivă, virtute care pune în evidență un lucru la care nu ne-am gândit și pe care Mântuitorul ni-l oferă cu atenționare tocmai în această Pildă a Judecății de Apoi, în care se identifică pe Sine cu diferitele ipostaze ale omului care are nevoie de oameni. Poate că în aceasta constă cu adevărat valoarea strălucitoare a creștinismului: că ni-L pune în față pe Dumnezeu Cel Atotputernic ca avînd nevoie de noi, de ajutorul nostru. Slava Lui și măreția Lui se împlinesc în lume prin opera și lucrarea faptelor noastre bune, prin binele pe care-l facem semenilor.

Pr. Mihai Mărgineanu

Sărbătorii săptămânii

◆ 22 februarie — Ziua Consiliului de Onoare al Parohiei

În această săptămână ne bucurăm de un frumos popas aniversar *marți, 22 februarie*, când se împlinesc doi ani de la Ședința de constituire a Consiliului de Onoare al Parohiei. La acest fericit moment, dorim să îi felicităm pe toți cele 19 membri ai Consiliului de Onoare pentru implicarea activă în viața parohiei, rugând pe Bunul Dumnezeu să dăruiască tuturor sănătate, bucurie și putere de muncă pentru ca împreună să ne putem desfășura în continuare activitățile de la Biserica noastră.

◆ Ziua de astăzi, 19 februarie, este un fericit popas aniversar pentru domnul Dan Burlică, enoriaș și susținător al parohiei noastre.

◆ De asemenea, dorim să o felicităm pentru ziua aniversară de *sâmbătă, 25 februarie*, pe doamna Viorica S u f i t c h i, susținătoare a parohiei noastre.

Tuturor le dorim multă sănătate, frumoase împliniri și bucurii, alături de cei dragi și rugăm pe Bunul Dumnezeu să îi aibă în paza Sa !

La mulți ani!

ANUNȚ UMANITAR

Un copil al parohiei noastre are nevoie de ajutor !

Andrei Burlică, un copil deosebit al parohiei noastre are nevoie de noi toți să demonstrăm că suntem oameni cu suflet. Are 19 ani și de pe data de 5 decembrie 2011 viața i s-a schimbat definitiv și cu mult prea devreme, aflând că suferă de aplazie medulară autoimună, formă severă, boală de care, numai printr-o intervenție chirurgicală în străinătate s-ar putea vindeca. Costul operației este de 250.000 euro.

Anul trecut a absolvit cu mândrie Colegiul Costache Negruzzi din Iași și ca orice tânăr aflat la început de drum cu propriile puteri, Andrei a visat să devină student. A fost admis la Facultatea de Informatică din cadrul Universității Alexandru Ioan Cuza din Iași. A sperat ca viața să îi ofere bucuriile specifice vârstei, ca oricare dintre noi.

Durerile și chinul prin care trece acum acest copil sunt greu de descris în câteva rânduri. Un transplant de celule stem, în Israel, i-ar putea reda viața normală la care toți avem dreptul.

Toți cei care doresc să îl ajute pe Andrei, pot să doneze bani în cadrul colectei pe care Biserica noastră a deschis-o.